

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a főigazgató által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes oldalán a munkavállaló által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2010. június 15. napján kelt 13.K.33.683/2009/16. számú ítélete ellen az alperes 17. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2009. április 16-án feladott hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezete szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított intézményének teljeskörű általános és egészségügyi takarítási munkáinak elvégzésére a dokumentációban részletezett igények szerint.

Az eljárás lebonyolításával a felperesi beavatkozót bízta meg. A bírálathoz szempontjaként az összességében legelőnyösebb ajánlat szempontját jelölte meg, amelyben az első részszerzőként az ajánlati árat (nettó Ft/hó) tüntette fel. Az ajánlati dokumentáció 15.1 pontjában kimondta, hogy az ajánlati felhívástól vagy a dokumentációtól eltérő tartalmú vagy feltételű, valamint nem egyértelmű értékeket tartalmazó ajánlat érvénytelen. A dokumentáció 10.2. pontjában az ártartás kötelezettségét szabályozta oly módon, hogy az ajánlati árként megadott havi általános díjat a szerződéskötés időpontjától az ajánlattevő által vállalt időszakban tartani kell. A dokumentáció mellékletét képező felolvasólapra fel kellett tüntetni a takarítás szolgáltatási díját (a szükséges létszámra tekintettel és átlagában az 1. sz. melléklet „összesen” adatával megegyezően) nettó Ft/hó összegben. Az 1. számú melléklet tartalmazta a tételes árajánlatmintát, melyben megjelölte a kategóriákat, azok területét m²-ben, és az ajánlattevőktől várta el az egységár (Ft/nm) és az összár (a teljes területre) kitöltését. Az ajánlattevői határidőre hét társaság, köztük a ... (a továbbiakban: kérelmező), nyújtotta be ajánlatát. A kérelmező ajánlatában a felolvasólapra a takarítás szolgáltatási díját nettó 2.797.630 Ft/hó értékben határozta meg, azonosan a tételes árajánlatban feltüntetett összárval, amelyet úgy számított ki, hogy a takarítandó területet megszorozta az egységárral. A szorzatokat kategóriánként összeadta, így határozta meg a nettó ajánlati árat, amely megegyezett a felolvasólapra feltüntetettel, de nem egyezett a kilenc kategória teljes területére vonatkozó összegek összeadásával. A felperes a kérelmező ajánlatát érvénytelenné nyilvánította egyebek mellett azért, mert a felolvasólapra megadott összár/hó érték az egységárból nem volt egyértelműen kalkulálható, így alternatív ajánlatnak minősült, amelyet az ajánlati felhívás és dokumentáció kizárt.

A kérelmező ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása miatt jogorvoslati eljárást kezdeményezett, melyet az alperes a Kbt. 334. § (1) bekezdése alapján hivatalból kiterjesztett az ajánlati ár és a tételes árajánlat vizsgálatára, abból a szempontból, hogy a felperes a Kbt. 54. §-ában foglaltaknak megfelelően tette-e meg erre vonatkozó előírásait a dokumentációban. A jogorvoslati eljárásban hozott D.325/13/2009. számú határozatában az alperes megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 54. § (1) bekezdését, ezért megsemmisítette a dokumentációt, valamint a felperes ezt követően hozott döntéseit. Ezt meghaladóan a kérelmező jogorvoslati kérelmét elutasította. Indokai szerint a felperes a tételes árajánlat iratminta kitöltésére vonatkozó követelményt - a tételes árajánlat során az egy nm-re vonatkozó takarítási egységárat havi díjban kell megadni - nem rögzítette, a dokumentáció előírása e tárgyban nem volt egyértelmű. A Ft/egységár megjelölés alatt az általánosan elfogadott értelmezés szerint azt kell érteni, hogy egy nm-t egy alkalommal hány forintért takarít az ajánlattevő. Amennyiben a felperes a havi időintervallumot kérte volna megajánlani, azt konkrétan rögzítenie kellett volna a dokumentációban, mert ennek hiányában a tételes árajánlat táblázat nem volt egyértelmű. Egy ajánlat érvénytelenségét csak akkor lehet megállapítani, ha a vele szemben támasztott követelmények egyértelműek és kifejezetek. Az ajánlattevők közül hárman nem havi értékre vonatkozóan tették meg ajánlatukat, ez is a dokumentáció nem egyértelmű előírását támasztotta alá. A hivatalbóli kiterjesztés

következtében megállapított jogsértés miatt az alperes a jogorvoslati kérelmet vizsgálni nem tudta.

Az alperes határozatának megváltoztatása, a jogsértés mellőzése iránt a felperes terjesztett elő keresetet, amelyben azzal érvelt, hogy a felolvasólap az árajánlattétel egységét - Ft/hónap - egyértelműen rögzítette. A felolvasólap és a tételes árajánlat közötti közvetlen logikai és számtani kapcsolatot a dokumentáció egyértelműen rögzítette azzal, hogy a felolvasólap egysége alkalmazandó a tételes árajánlatra is. Kifogásolta, hogy az ajánlattevők sem tanúsítottak kellő gondosságot, mert nem kérték a dokumentáció pontosítását, illetve nem jelezték, hogy az számukra nem egyértelmű előírást tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság az alperes D.325/13/2009. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Döntését arra alapította, hogy a Kbt. nem írja elő az ajánlatkérőnek teljes körű, az ajánlatkészítés minden részletére kiterjedő feltétel állítását, ezért az ajánlatkérő az elvárt közlési kötelezettségének jogszerűen eleget tehet azzal, ha a feltételeket egyértelműen, az ajánlatkérő elvárásának valós tartalma szerint fogalmazza meg a felhívásban vagy/és a dokumentációban. Kétségtelen, hogy a felperes nem közölt előírást a tételes árajánlat adatainak megadására, illetve számítására vonatkozóan, de azt egyértelművé tette, hogy a felolvasólapon feltüntetett takarítási díj nettó Ft/hó adatnak meg kell egyeznie a részletes árajánlat „összesen” rovatában feltüntetett adattal. A felolvasólap és a tételes árajánlat között ezzel közvetlen logikai és számtani kapcsolatot teremtett, amiből egyenesen következett, hogy az ajánlattevőknek havi egységárat kellett megadni, függetlenül attól, hogy arra nézve a felhívás és dokumentáció kifejezett előírást nem tartalmazott, mert csak így lehetett megfeleltetni a tételes árajánlat „összesen” adatát a felolvasólap „szolgáltatás ellenérték” adatának. Az alperes iratszerűen állapította meg, hogy a tételes árajánlatban a felperes konkrétan nem határozta meg, milyen gyakorisággal kéri a takarítási egységár megadását, mivel azonban a havi egységáron kívül más időmérték alkalmazása a többi világos elvárásra is figyelemmel nem jöhetett szóba, a dokumentáció megfelelt a Kbt. 54. § (1) bekezdése által támasztott egyértelműség és világosság követelményének. Előírta, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban az elbírálatlanul maradt jogorvoslati kérelemről kell döntenie, arról, hogy a felperes helytállóan nyilvánította-e érvénytelennek a kérelmező ajánlatát.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a felperes keresetének elutasítása és perköltség iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben határozati álláspontja fenntartásával azzal érvelt, hogy a tételes árajánlat táblázat kitöltésének kétféle értelmezése merült fel, voltak olyan ajánlattevők, akik a Ft/nm egységárat az általánosan elfogadott értelmezés szerint adták meg, és voltak olyanok, akik az egységárakat is havi értéken szerepeltették. A felperes három ajánlatot is érvénytelenre nyilvánított, melyhez a dokumentáció nem egyértelmű előírásai vezettek.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltséget kért. Indokai szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felolvasólap és a tételes ajánlat közötti közvetlen logikai és számtani kapcsolat fennállását, mely más módszerrel nem volt megteremthető, csak úgy, hogy a tételes árajánlat adatait is Ft/hó értékben kellett megadni.

A beavatkozó észrevételt nem tett, ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a teljes körűen feltárt tényállás alapján helytállóan foglalt állást a jogvita tárgyában, jogi álláspontjával és kifejtett indokaival a másodfokú bíróság is egyetért az alábbiak kiemelésével:

Az ajánlati felhívás 1. bírálati részszerzőpontja az ajánlati árat nettó Ft/hó szerint kérte megadni. A dokumentáció 10.2 pontja havi átalánydíjat jelölt meg, a mellékletet képező felolvasólap a takarítás szolgáltatási díját ugyancsak nettó Ft/hó árban jelölte meg, az ártartás kötelezettségét havi átalánydíjban szabályozta. A dokumentáció ezen adatai alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes havi egységárban kérte az ajánlatokat megadni. A felolvasólap és a tételes árajánlat minta közötti összefüggést az az előírás teremtette meg, hogy az árajánlat összár adatának meg kell felelnie a felolvasólapon lévő szolgáltatási díjnak, amelyet havi egységárban kellett megadni. Ebből következően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy függetlenül attól, hogy a tételes árajánlat mintában a felperes nem írta elő a havi egységár megajánlását, csak azt követelte meg, hogy annak azonosnak kell lennie a felolvasólapon feltüntetett szolgáltatási díjjal, amelyet havi értéken írt elő, okszerűen következett, hogy az azonosság miatt a tételes árajánlatnak is havi egységárat kellett tartalmaznia.

Az alperes fellebbezése kapcsán hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a tételes árajánlat minta azt a célt szolgálta, hogy bemutassa az ajánlattevők milyen egységárral takarítanak meghatározott területet. A két adat szorzatának eredménye azt adta meg, hogy adott kategória összterületét mennyiért vállalják az ajánlattevők takarítani. A mintában időtényező nem volt feltüntetve, nem szerepelt olyan rovat, hogy az összár milyen gyakori takarítást jelent. Nem helytálló az alperesnek az a feltételezése, hogy az általános értelmezés szerint a Ft/nm egységár azt jelenti, hogy egy alkalommal mennyiért takarítja az ajánlattevő az adott területet. Az ajánlattevőknek nem az általános, egyéb beszerzésekből szerzett tapasztalat szerint kellett a számításokat elvégezniük, hanem a konkrét kiíráshoz igazodva. A megadott táblázatban az időtényező külön nem jelent meg, azt azonban, hogy az ajánlati árat havi mennyiségre kellett megadni a dokumentáció más részéből kétségtelenül és egyértelműen meg lehetett tudni, erre az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott. A dokumentáció megfelelt ezért a törvényi elvárásoknak, a felperes nem sértette meg a Kbt. 54. § (1) bekezdésében foglalt előírást, azt a terhére az alperes alaptalanul róta.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére. A beavatkozó részéről költség nem merült fel, arról döntenem nem kellett.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. február 2. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:
tisztviselő